

UZASADNIENIE

Specjalny obszar ochrony siedlisk Torfowiska Orawsko-Nowotarskie (PLC120003) jest wyznaczany przez Ministra Klimatu i Środowiska, w drodze rozporządzenia, na podstawie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 27a ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, zgodnie z którym w ww. rozporządzeniu należy określić nazwę, położenie administracyjne, obszar i mapę obszaru, cel i przedmiot ochrony specjalnego obszaru ochrony siedlisk.

Specjalny obszar ochrony siedlisk Torfowiska Orawsko-Nowotarskie (PLC120003), wyznaczany w drodze przedmiotowego rozporządzenia, został zatwierdzony przez Komisję Europejską (pod kodem PLH120016) w drodze decyzji Komisji z dnia 25 stycznia 2008 r. przyjmującej na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG pierwszy zaktualizowany wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na alpejski region biogeograficzny (notyfikowanej jako dokument nr C(2008) 271) (2008/218/WE), a ostatnia zmiana granic obszaru (wraz ze zmianą kodu obszaru na obecny) została zatwierdzona decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2020/100 z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie przyjęcia trzynastego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na alpejski region biogeograficzny (notyfikowaną jako dokument nr C(2019) 8589).

Wyznaczenie specjalnych obszarów ochrony siedlisk przez Ministra Klimatu i Środowiska następuje w terminie 6 lat od dnia ich zatwierdzenia przez Komisję Europejską jako obszary mające znaczenie dla Wspólnoty stosownie do art. 27a ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Specjalne obszary ochrony siedlisk powinny zostać wyznaczone odrębnymi aktami wykonawczymi dla poszczególnych form ochrony przyrody, aby uzyskać przejrzystość systemu prawnego.

Zastosowanie powyższej formy techniki legislacyjnej ma na celu:

- 1) wypełnienie zaleceń Komisji Europejskiej w zakresie ustalania celów ochrony dla obszarów Natura 2000 (Nota z dnia 23 listopada 2012 r.) mówiących o konieczności definiowania celów ochrony na poziomie każdego obszaru, będących punktem odniesienia do określania środków ochrony obszaru oraz przeprowadzania ocen oddziaływania skutków planów i projektów na ten obszar;
- 2) eliminację wątpliwości i niejasności w odniesieniu do celów i przedmiotów ochrony danego obszaru Natura 2000, utrudniających inwestorom przygotowanie dokumentacji w procedurach ocen oddziaływania na środowisko;

- 3) uproszczenie procesu wprowadzania koniecznych zmian do rozporządzeń wynikających np. z konieczności uszczegółowienia przebiegu granic wynikających z planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000 i planów ochrony dla obszarów Natura 2000, korekty przedmiotów ochrony na danym obszarze, które w przypadku rozporządzenia zbiorczego oznaczałoby konieczność wielokrotnych jego nowelizacji w krótkim czasie jako skutku postępu wiedzy naukowej o poszczególnych obszarach Natura 2000;
- 4) uniknięcie, podczas procesu uzgadniania, ryzyka podważania zasadności wyznaczenia obszarów, których nowelizacja przepisów nie dotyczy, utrudniającego sprawne zarządzanie siecią Natura 2000 i znacznie wydłużającego proces legislacyjny;
- 5) zachowanie przejrzystości systemu prawnego przez uniknięcie tworzenia aktów prawa liczących kilkaset stron wraz z licznymi załącznikami mapowymi, powodujących trudności w odbiorze.

W projekcie rozporządzenia w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Torfowiska Orawsko-Nowotarskie (PLC120003) określono położenie administracyjne, obszar i mapę obszaru oraz cel ochrony, jak również przedmioty ochrony, zgodnie z danymi zawartymi w Standardowym Formularzu Danych obszaru, zaakceptowanymi w drodze decyzji przez Komisję Europejską.

W przypadku gdy obszar Natura 2000 składa się z kilku podlegających ochronie, odrębnych fragmentów obszaru, które są ze sobą powiązane funkcjonalnie, dla opisanego takiej sytuacji rozporządzenie posługuje się pojęciem „enklawa”. Specjalny obszar ochrony siedlisk Torfowiska Orawsko-Nowotarskie (PLC120003) składa się z dwóch powiązanych funkcjonalnie enklaw.

W projekcie rozporządzenia określono obszar w postaci wykazu współrzędnych punktów załamania granicy, co pozwala na jednoznaczne ustalenie jego położenia z dokładnością do poziomu 1 cm, a w konsekwencji wpływa na przejrzystość przepisów prawa i stanowi udogodnienie dla adresatów norm w ich stosowaniu.

Na terenie obszaru ochronie podlega 12 typów siedlisk przyrodniczych, w tym: pionierska roślinność na kamieńcach górskich potoków, zarośla wrześni na kamieńcach i żwirowiskach górskich potoków (*Salici-Myricarietum*, część -z przewagą wrześni), górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (*Nardion* - płyty bogate florystycznie), górskie łąki konietlicowe użytkowane ekstensywnie (*Polygono-Trisetion*), torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe), torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea*), górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk, a także bory i lasy bagienne (*Vaccinio*

uliginosi Betuletum pubescentis, Vaccinio uliginosi Pinetum, Pino mugo-Sphagnetum, Sphagno girgensohnii-Piceetum) i brzoźowo-sosnowe bagienne lasy borealne. Ponadto przedmiotem ochrony s jest 5 gatunków zwierzt: kumak grski (*Bombina variegata*), poczwarzwka Geyera (*Vertigo geyeri*), poczwarzwka zwężona (*Vertigo angustior*), skjka gruboskorupowa (*Unio crassus*) i traszka karpacka (*Triturus montandoni*).

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na funkcjonowanie mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, w szczególności nie będzie się wiązać ze wzrostem kosztów działania, wyeliminuje natomiast wątpliwości i niejasności w odniesieniu do celów i przedmiotów ochrony ww. obszaru Natura 2000, utrudniających inwestorom przygotowanie dokumentacji w procedurach ocen oddziaływania na środowisko. Efektem wprowadzenia regulacji będzie uproszczenie procesu opracowania dokumentacji i uzyskania odpowiednich decyzji w procesie inwestycyjnym.

Projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, gdyż nie zawiera przepisów technicznych.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.